

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 24. Prima Messanensis rebellionis semina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

circuli præsidium assumeretur: Urbs Sæc. XVII.
 vero in cæptis pergeret munitionibus, A. C. 1670.
 ea tamen lege, ut si locus, aut fundus,
 in quo munitio exstrui cæpisset, territori Electoralis esse constaret, omnia in pristinum statum reponerentur; ceteræ autem controversiæ coram Imperii Curia expedirentur: Denique Elector Moguntinus Urbis libertate abuti, a Cæsare vetitus est, indeque prohibitus ipse etiam Fürstenbergius a consequenda Electoratus dignitate.

§. XXIV.

Prima Messanensis rebellionis semina.

Sub idem tempus Messinæ in Sicilia Mem. Hist. & Chronol. Riencourt tom. 2. pag. 370.
 meditata diu, ac tandem maturascentis rebellionis semina primum erupere: sæpius enim Urbis Magistratus Regis jura infringere, Regiosque Ministros sua auctoritate privare molebatur: nunc vero, cum Ludovicus de Hoyo Gubernator severius, accisis Senatorum privilegiis imperare crederetur, & rei militaris Præfectus, quem *Stratico* vocant, turbatas res acriori forsitan vindicta reparare niteretur, Messanensis Senatus primo Madriti apud Regem desuper querebatur, cum autem se nonnisi promissis lactari cerne-
 ret, aperta fronte Regiis Ministris ob-

Sæc. XVII. stitit, totamque urbem adversus eos
 A. C. 1670. armavit, accitis etiam ex Francia co-
 piis. Interim ex omni civitatis gradu
 sub privilegiorum obtentu conflata est
 conjuratorum societas, impio hoc se-
 ramento devincta, se nulli unquam
 mandato aut decreto, quod Regis His-
 pani nomine proponeretur, assensuram
 nisi re cum sociis communicata esse
 modi edictum ab illis approbandum
 censeretur: Inde vero quotidiane inter
 Gubernatorem & Senatum altercatio-
 nes, quarum occasione ex plebe petu-
 lantissimi omne jugum excutere moliti
 quæcunque Regis auctoritatem in
 demnem servare potuissent, impudenter
 proscripsere, atque eluserunt: quibus
 non modo Regios Ministros, sed etiam
 quosdam ex Senatoribus, qui se
 Rege suo reverenter loqui, vel imperatoris
 mandata exequi non timebant, aliosque
 ceris, alios equulei pœna affecere, alios
 denique in exilium protruserunt. Quibus
 hosce seditiosos Gubernator fame
 obsequium revocaret, datis ad Hispaniam
 niæ Ministros literis, ne Messianicis
 bus frumentum venderent, aut ad vendendum
 permitterent, interdixit: unde civitas
 mox gravi inedia premi cæperat: Hoc
 calamitatis culpam factiosi in Senatorem
 exonerant, Senatorum quorumdam
 ædibus ignes injiciunt, ac turmas

ad Curiam convolantes, Senatorum Sæc. XVII.
 sedilia e fenestris projiciunt, necnon A. C. 1670.
 in populi favorem quædam promul-
 gant edicta, atque inter ea statuunt,
 ut deinceps ex Nobilibus nonnisi tres,
 & hi quidem a Nobilibus simul & a
 civibus electi, Senatoria gauderent di-
 gnitate: Scinditur ipsa Urbs in duas
 factiones, quarum una, infirmior ta-
 men, Gubernatori favebat contra Sen-
 natum, altera & hæc potentior Sena-
 tui adversus Gubernatorem. Hanc se-
 ditionem compressurus Lignyus Prin-
 cept Siciliæ Pro - Rex Gubernatorem
 acriter objurgatum ad Mylonensem ar-
 cem relegavit, apertisque carceribus
 vinctos libertati reddidit, & proscriptos
 revocari jussit. Iniquissimo autem tem-
 pore accidit, ut Pro - Regis literæ in-
 terciperentur, quibus significabat, se
 quidem necessitati cessisse, mutata au-
 tem rerum facie se castigatis Messanen-
 sibus, Gubernatorem revocaturum:
 Divulgatis hisce literis mox factiosi in-
 rabiem acti, platearum aditus catenis
 doliisque obstruunt, ipsumque Pro-Re-
 gis Palatium tam arcte cingunt, ut
 beneficii loco haberet, quod fuga sese sub-
 ducere sibi liceret: Subrogatur interim
 ab Hispaniæ Regina alius Gubernator,
 nomine Didacus de Soria, qui Senato-
 res Regi suo minus addictos in Palatio
 suæ

Sæc. XVII. suæ custodiæ dari præcepit, re autem
A. C. 1670. comperta mox plusquam quindecim
 factiosorum millia, ductoribus Thomæ
 Caffari Filiis, Palatium cingunt, ca-
 tosque liberari petunt, quo obtento
 Senatores Gubernatorem tanquam U-
 bis hostem suo officio dejectum deca-
 rant, eumque in carceres detrussissent
 nisi seditiosi crebris tormentorum ex-
 plosionibus dissipati fuissent. Postea
 Thomas Caffarus annuente Senatu
 populo Filium suum Romam decrevit
 ut a Franciæ Oratore militum, & re-
 nonæ suppetias impetraret: Id eorum
 datur precibus, moxque Favillada de
 chitalasso, classis annona bellicoque
 paratu instructissima in mare protrudunt
 & Messanenses Gallico auxilio tumul-
 tuncas arces, excepta illa S. Salvatoris,
 expugnant, & Gallica præfectura
 Messinæ recipiunt: Advolat vicissim
 Catalaunia Comes S. Germani cum
 multis navigiis potenter instructis, qui
 pugnant integræ classes in aquis Sicili-
 lis, commissoque navali prælio Gallis
 ab Hispanis in fugam aguntur, famam
 que Pro-Rex Hispano milite auxilium
 in urbem impetum urget, a civibus
 tamen repulsus: Insuper Bertrando
 Gueverra Neapolitanæ classis Præfectus
 cum navibus suis otiose subsistens, Gal-
 licæ classi innoxie exscensionis copiam
 fecit

fecit: qua facta, Favillada civium ope suf- Sæc. XVII.
 fultus, arcem S. Salvatoris tanta vi op- A. C. 1670.
 pugnat, ut Gubernator deditionem
 sponderet, nisi intra octiduum ex Hi-
 spania nova adventarent auxilia: Ve-
 rum septima post die Gueverra viginti
 naves urbi applicat, quo conspecto
 Messanenses in arcem nonnullos clam
 immittunt, atque excubitores nimia
 securitate sopitos trucidant, necnon
 Andreæ Montmeiano cum ducentis
 Gallis accurrenti arcis portam, ægre
 Gubernatori indulta libertatis gratia,
 aperiunt: Capta hac arce, novisque
 advectis ex Francia subsidiis, Messa-
 nenses Hispani Regis, utpote sedi-
 tionem vindicaturi imperio se rursus
 subjicere veriti, non modo præcipuas
 Urbis sedes, quas sibi in securitatis
 pignus Favillada tradi petierat, sed
 ipsam Messanensem civitatem, seque,
 ac sua bona Gallix Regi pleno jure do-
 narunt. Tenuit hæc seditio, hicque
 Urbis Status integros octo annos; tan-
 dem vero, cum Vivonneus Francix
 Marecallus Messanenses cives pessime
 haberet, ejusque milites urbem stu-
 pris, rapinis, omnique scelerum enor-
 mitate contaminarent, cives tantas
 molestias pertæsi, indies novas molie-
 bantur conjurationes; quapropter Lu-
 dovicus Francix Rex, cum Noviom-
 gensis

Sæc. XVII. A.C. 1670. generis pacis articulis Carolus Anglie Rex Siciliae restitutionem inferuisset,

aliunde vero Galliarum Regi hæc expeditione in rebellionis fulcimentum suscepta parum decora, multum vero periculosa esset, Favilladæ in mandatum dedit, ut deserta Messina Gallos in patriam reduceret. Hic ergo simul maioris longe momenti expeditione Gallos omnes, etiam ægros navibus, quas ipsimet Messanenses nil mali suspicantes, abundantè annona instruxerant, die octava Aprilis imposuit, cum vero paululum extra tormenti iacuum a litore classem suam removisset, civibus præcipuos acceriri iussit, inde acie eis magni momenti relictæ, cuius antea oblitus esset, denuntiare vellet. His autem illico accurrentibus manifestabat, se in Galliam cum classe reversurum. Tum vero Messanenses velut fulmine tacti obriguerunt, protensis manibus, elatisque precibus, moribus, & lacrimis rogarunt, ne desereret, nec promeritæ Hispanorum indignationi ac vindictæ exponerentur. Verum ab eo haud amplius obtinere poterant, nisi ut quingenti Gallis, qui magis obsequiosi intra bidui spatium Gallicas naves reciperentur, ceteros suo fato relictis, seque turpiter delinxisse dolentibus: Quamprimum Hispani

spani, quos Regiensis Gubernator ad-
 duxerat, in urbem fuerant recepti, mox
 omnes cives arma ponere iussi sunt,
 simulque seditionis auctoribus, qui ad-
 huc supererant, pro criminis ratione
 castigatis, reliquis venia data est: Nec
 magis benignam sortem experiebantur
 in Galliam profugi; horum enim po-
 tissimi, Divina Ultione eos insequente,
 innumeris calamitatibus absumpti mi-
 sere perierunt.

Sæc. XVII.
 A. C. 1670.

§. XXV.

Impia dogmata Benedicti Spinosæ.

Hoc item anno Benedictus Spinosæ *Sianda Lex.*
 Hamburgi suum edidit *tractatum Poli tom. 3.*
Theologico-Politicum, in quo habentur
 prima semina impii atque absurdi illius
 systematis, quod in suis operibus post-
 humis explicatius legitur: Erat is pa-
 tria Amstelodamensis, religione Ju-
 dæus, ac impietate publicus Atheus:
 Impenderat aliquot annos in Theolo-
 gicis studiis, ac frequentes cum Rab-
 binis disputationes habuit, postea vero
 a Judæorum communione deficiens, ac
 propterea a quodam Hebræo graviter
 vulneratus, nomen inter Christianos
 nescio quibus fraudibus professus est;
 nulli enim religioni nomen dedit, sed
 solius Philosophiæ, ac præprimis Car-
 tesia-

Ll 5